

2824.

SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU
IZBY ADWOKATÓW
W PRZEMYŚLU

ZA ROK

1931

W PRZEMYŚLU
NAKŁADEM WYDZIAŁU IZBY ADWOKATÓW.

Z Drukarni Józefa Styfięgo 1932 r.

SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU IZBY ADWOKATÓW W PRZEMYŚLU

ZA ROK

1931

W PRZEMYŚLU
NAKŁADEM WYDZIAŁU IZBY ADWOKATÓW.

Z Drukarni Józefa Styfiiego 1932 r.

Nr inwent. 2884.

ZAPROSZENIE

Na podstawie uchwały Wydziału z dnia 9 kwietnia 1932 r. zapraszam Członków Przemyskiej Izby Adwokatów na

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE IZBY

które odbędzie się

w sobotę dnia 21 maja 1932 r. o godzinie 10:30, ewentualnie w razie braku pierwszego kompletu tego samego dnia o godzinie 11 przedpołudniem w sali posiedzeń Rady miejskiej miasta Przemyśla.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołów z dnia 23-go maja 1931 r. i 11-go października 1931 r.
2. Sprawozdanie z czynności Wydziału i Rady Dyscyplinarnej.
3. Sprawozdanie kasowe Wydziału i wnioski Komisji rewizyjnej.
4. Budżet na rok 1932.
5. Uchwalenie wysokości wkładek i przeznaczenie grzywień.
6. Rozstrzygnięcie odwołania b. sędziego grodzkiego Jerzego Konstantego Szwedzickiego od odmowy wpisu na listę adwokatów.
7. Wybór uzupełniający 5 członków Rady Dyscyplinarnej i 2 zastępców członków Rady Dyscyplinarnej na lat 3.
8. Wybór Komisji rewizyjnej, złożonej z 3 członków na jeden rok.
9. Wnioski Członków.

Obowiązkiem każdego członka Izby jest przybyć na to zgromadzenie pod zagrożeniem skutków z §§ 5 i 6 regulaminu; ewentualną nieobecność należy pisemnie usprawiedliwić.

Przemyśl, dnia 7 maja 1932 r.

Prezes Izby
Dr. Leon Probst

Skład Wydziału i Rady Dyscyplinarnej

w roku 1931 był następujący:

Prezes: Dr. Probststein Leon
 Wiceprezes: Dr. Dobrzański Józef
 Członkowie: Dr. Ameisen Adolf
 Dr. Bethauer Oswald
 Dr. Haas Daniel
 Dr. Kropiński Adam
 Dr. Morgenstern Emil
 Dr. Rawicz Józef
 Dr. Zahajkiewicz Włodzimierz

Prezes Rady Dyscyplin.: Dr. Scheinbach Józef
 Wiceprezes Rady: Dr. Czerlunczakiewicz C.
 Prokurator Izby: Dr. Reich Kalman
 Zastępcy Prokuratora: Dr. Grossfeld Ludwik
 Dr. Frim Adolf.

Członkowie Rady Dyscyplinarnej:

Dr. Brandstätter Ferdynand
 Dr. Drzewicki Jan
 Dr. Eichel Wilhelm (Sanok)
 Dr. Grossman Mojżesz
 Dr. Mermelstein Jakób
 Dr. Palch Józef
 Dr. Redlich Wilhelm
 Dr. Schorr Samuel (Jarosław)
 Dr. Schutzman Efroim
 Dr. Schwarz Michał
 Dr. Segal Maksymilian (Jarosław)
 Dr. Wiesel Maurycy
 Dr. Wojtowicz Piotr

Zastępcy członków Rady:

Dr. Broch Naftali
 Dr. Oberhard Leon
 Dr. Pillersdorf Wolf
 Dr. Reif Herman
 Dr. Rybak Mikołaj
 Dr. Schneebaum Abraham

Od czasu ostatniego Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia zmarli następujący członkowie Izby:

Ludwik Hibił w Jaworowie

Dr. Samuel Nebenzahl w Krakowcu

Dr. Włodzimierz Błażowski w Przemyślu

Dr. Eliasch Mantel w Przemyślu.

Cześć Ich pamięci!

Czynności Wydziału.

Wydział Izby, wybrany na Walnem Zgromadzeniu dnia 23 maja 1931 r., stanął przed bardzo ciężkimi zadaniami. Bezprzykładne w dziejach przesilenie gospodarcze, ogarniające w swym niszczącym pochodzie świat cały, nie ominęło oczywiście także adwokatury, której położenie już poprzednio było bardzo smutne. W dodatku na ten właśnie czas przypadły reformy względnie projekty reform ustawowych, których następstwa nawet w normalnych czasach musiałyby bardzo dotkliwie odbić się na położeniu adwokatury.

Grom za gromem bił w r. 1931 w palestrę polską, a zwłaszcza w palestrę małopolską. Projekt ustawy o ustroju adwokatury, projekt ustawy notarialnej, projekt ustawy o komornikach sądowych, ustawa o kosztach sądowych itd. — oto problemy, przed jakimi znalazła się nagle adwokatura.

Z wyjątkiem ustawy o kosztach sądowych żaden z nowych projektów nie doczekał się jeszcze ostatecznego załatwienia w drodze ustawodawczej, lecz wszystkie są w zawieszeniu. Wydział Izby zdaje sobie tedy sprawę z tego, że nie wolno mu spocząć w pracy ani na chwilę, gdyż rok bieżący może zdecydować o losach palestry na długie lata.

Ustawa o ustroju adwokatury.

Na czoło zagadnień, przed jakimi stanęła palestra polska, wysunął się z natury rzeczy projekt ustawy o ustroju adwokatury, który złożony został Sejmowi podczas ubiegłej sesji jesiennej. Nie będziemy w tem miejscu powtarzali ani treści tego projektu ani zarzutów, z jakimi się spotkał ze strony całej bez wyjątku palestry polskiej, gdyż szczegóły te są każdemu adwokatowi dokładnie znane. Pragniemy tylko przedstawić, co w tej sprawie działośo.

Na pierwszą wiadomość o treści tego projektu Naczelna Rada Adwokacka w Warszawie zwołała na dzień 2 października 1931 do Warszawy konferencję prezydów

wszystkich Izb w Polsce. W konferencji tej wzięli także udział prezes i wiceprezes Izby Przemyskiej, a na skutek uchwał tej konferencji odbyło się dnia 11 października 1931 r. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie naszej Izby, które uchwaliło znaną rezolucję, protestującą przeciw pozbawieniu adwokatury jej niezawisłości i samorządu oraz przeciw niejasnemu określeniu prawa wolnoprzesiedlności w projekcie rządowym. Rezolucję tę podano do wiadomości wszystkich Wydziałów i Rad Adwokackich w Polsce tudzież Sejmowi i Rządowi.

Ponieważ każda Izba opracowała odrębny projekt zmian i uwagi do projektu rządowego, przeto celem uzgodnienia stanowiska wszystkich Izb małopolskich zwołał Wydział Izby Lwowskiej Konferencję prezesów Izb małopolskich. Konferencja ta odbyła się w dniach 8 i 9 listopada 1931 we Lwowie i po dwudniowych obradach uchwaliła jednolity projekt zmian, który przedłożono Sejmowi i Rządowi i który w razie uchwalenia go stworzyłby ustrój, oparty na zdrowych podstawach, odpowiadających potrzebom adwokatury i społeczeństwa.

Następnie w dniach 20 i 21 listopada 1931 bawiła w Warszawie delegacja wszystkich Izb b. zaboru austriackiego, która została przyjęta przez p. Ministra Sprawiedliwości Michałowskiego i p. Wiceministra Sieczkowskiego i przedstawiła im postulaty Izb Małopolskich.

Poza tą akcją ogólną, dotyczącą interesów całej pałestry, jest jeszcze odcinek interesujący specjalnie Izby Przemyską i Samborską. Jak wiadomo, projekt rządowy oparty jest na zasadzie tworzenia Izb Adwokackich jedynie w siedzibie każdego Sądu Apelacyjnego. Wszystkie Izby Małopolskie były zgodne co do tego, że odrębne warunki okręgu Sądu apelacyjnego we Lwowie wymagają dalszego utrzymania Izb w Przemyśle i w Samborze, o ileby nawet nie zostały utrzymane inne t. zw. małe Izby poza Małopolską. W sprawie tej Wydział Izby Przemyskiej opracował osobny memoriał, który przedłożył Sejmowi i Rządowi oraz referentowi Komisji prawniczej Sejmowi.

W Sejmie projekt rządowy ustawy o ustroju adwokatury znajduje się od października 1931 r. w Komisji prawniczej, która go dotychczas nie załatwiła. W skład tej Komisji wchodzi członek tut. Izby, poseł Dr. Zahajkiewicz,

który sprawą tą na terenie Sejmu gorliwie się zajmował. Ponadto niezmordowanie pracuje wiceprezes Izby Lwowskiej, poseł Dr. Sommerstein. Referentem Komisji jest członek Wydziału Izby Krakowskiej, poseł Dr. Bogdani.

Losy tego projektu nie dadzą się jeszcze przewidzieć, w każdym jednak razie Wydział Izby uczynił i czyni wszystko, co w jego mocy, ażeby w tej najżywotniejszej dla adwokatury sprawie wpłynąć na stworzenie takiego ustroju, w którymby adwokatura w prawdziwym tego słowa znaczeniu, wolna i niezawisła, była utrzymana.

Ustawa o komornikach sądowych.

Komisja Kodyfikacyjna opracowała projekt ustawy o egzekucji sądowej i przesłała go Wydziałowi Izby do poczynienia uwag. Projekt ten opiera się na zasadzie, że do przeprowadzenia wszelkich egzekucji bez wyjątku, nawet licytacji nieruchomości, powołani są komornicy, ingerencja zaś sądu w postępowaniu egzekucyjnym ogranicza się do wyjątkowych wypadków.

Wydział naszej Izby złożył Komisji Kodyfikacyjnej obszerne uwagi, w których starał się wykazać szkodliwość systemu komorników przede wszystkim ze stanowiska interesów ludności, narażonej na olbrzymie koszta. W ten sposób bowiem niszczy się dłużnika bez pożytku dla wierzyciela, dla którego bardzo często po pokryciu kosztów mało co lub nic nie pozostanie.

Niestety Rząd nie czekał nawet na wejście w życie nowej ustawy egzekucyjnej lecz wniósł do Sejmu projekt ustawy o wprowadzeniu instytucji komorników sądowych na obszarze b. zaboru austriackiego. I w tym wypadku Wydział Izby opracował i złożył Komisji prawniczej Sejmu memoriał sprzeciwiający się kategorycznie tej reformie, a w każdym razie dorywczemu wprowadzeniu komorników przed stworzeniem jednolitego systemu polskiego prawa egzekucyjnego. Nie ulega bowiem wątpliwości, że z obowiązującym u nas systemem austriackiej ordynacji egzekucyjnej instytucja komorników pogodzić się nie da.

Sprawa ta dotychczas nie została przez Sejm załatwiona.

Ustawa notarialna

W lecie 1931 r. Komisja Kodyfikacyjna przesłała Wydziałowi Izby projekt ustawy notarialnej celem poczynienia uwag. Projekt ten zawiera między innymi wysoce dla adwokatów krzywdzące postanowienie, że czynności prawne, odnoszące się do nieruchomości, muszą być sporządzone w formie aktu notarialnego pod nieważnością.

Wydział Izby tutejszej złożył Komisji Kodyfikacyjnej swoje uwagi, w których przede wszystkim ze względów zasadniczych sprzeciwił się traktowaniu tej sprawy w ramach ustawy notarialnej, gdyż sprawa ta może być unormowana tylko łącznie z nowym kodeksem cywilnym. Tylko tam bowiem można zdecydować o formie umów w ogóle, forma zaś umów odnoszących się do nieruchomości musi być zgodna z duchem całego kodeksu.

Ponadto w bardzo obszernym wywodzie historycznym, sięgającym dziesiątki lat wstecz i powołującym się na debaty nad tą materją w b. parlamencie austriackim i w b. sejmie galicyjskim, wykazano, że przedstawiciele ludności włościańskiej w tych ciałach zawsze protestowali przeciw przymusowi notarialnemu a nawet domagali się zupełnego zniesienia instytucji notariuszy, powołując się przy tem na interesa ludności, którą bez żadnej potrzeby i pożytku naraża się na znaczne koszty. Cytowany stale argument, że współudział notariuszy przyczyni się do uporządkowania stosunków hipotecznych, nie jest trafny, gdyż w Małopolsce istniała wzorowa hipoteka mimo braku przymusu notarialnego. Przeciwnie: przymus notarialny ze względu na połączone z nim koszty byłby tylko zachętą dla ludności do zawierania umów nieformalnych, co musiałoby spowodować chaos w księgach gruntowych.

Wreszcie położono bardzo silny nacisk na interesa stanu adwokackiego, który zostałby w sposób, równający się wywłaszczeniu bez odszkodowania, pozbawiony bardzo poważnej części swych agend, jakkolwiek spełnia te agendy dotychczas ku zupełnemu zadowoleniu społeczeństwa, a postępująca pauperyzacja tego stanu winna być przestrożą przed dalszem niszczeniem tysięcy egzystencji.

Jak wiadomo sprawa przymusu notarialnego ma już swoją dość długą historję nawet w odrodzonej Polsce, była

przedmiotem zaciętych walk w czasie obrad sejmowych nad ustawą o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 i walka ta wobec uporu, z jakim stan notarialny dąży do uzyskania tego monopolu, ani nie będzie łatwą ani tak prędko się nie skończy. Dlatego reprezentacje adwokatury jeszcze dużo będą miały pracy na tem polu.

Ustawa o kosztach sądowych.

Po wniesieniu przez Rząd projektu tej ustawy do Sejmu Wydział Izby opracował memoriał, w którym wykazał, że chwila obecna jest najmniej odpowiednia dla nowego obciążenia ludności i że wygórowane opłaty sądowe wprost uniemożliwiają ludności dostęp do Sądów oraz podcinają wszelki kredyt. W podobnym duchu oświadczyły się także Wydziały wszystkich innych Izb małopolskich. Ponieważ jednak obok względów fiskalnych Ministerstwu Sprawiedliwości zależało także ze względów budżetowych na wyodrębnieniu dochodów z opłat sądowych z ogólnego budżetu Ministerstwa Skarbu, przeto ustawa ta weszła z dniem 1 kwietnia 1932 r. w życie a w Komisji Prawniczej Sejmu uzyskano tylko obniżenie wpisu stosunkowego z 4% na 3% tudzież wyeliminowanie kilku bardzo dokuczliwych postanowień.

Ze względu na niedomagania, jakie się okazały przy wykonaniu tej ustawy, Wydział Izby przedłożył Ministerstwu memoriał z odpowiedniami wnioskami.

Sprawy kandydatów adwokatury.

Mimo nawału prac w innych dziedzinach Wydział Izby przystąpił do sanacji stosunków wśród kandydatów adw. uważając tę sprawę za nader pilną i ważną. Zarówno bowiem interes stanu adwokackiego jak i interes społeczeństwa wymagają należytego przygotowania przyszłych adwokatów a więc większego dozoru i kontroli nad aplikantami.

W pierwszym rzędzie musiał Wydział zająć się sprawą pozornej praktyki. Chodzi tu o starą bolączkę, nad którą utyskiwano już od lat i która już bardzo dużo szkody wy-

rządziła stanowi adwokackiemu. Wydział Izby uważał, że nie spełniłby włożonych nań obowiązków, gdyby nadal beczynnie przypatrywał się temu, jak ludzie, oddający się wszelkim możliwym zajęciom, nie mającym z adwokaturą nic wspólnego a nawet nie dającym się pogodzić z adwokaturą, są latami całami wpisani na listę kandydatów adwokackich i po upływie przepisanej ilości lat a ewentualnie po doznanych niepowodzeniach na innym polu zarobkowania otwierają kancelarie adwokackie bez żadnego przygotowania fachowego i bez żadnej znajomości obowiązków i poczucia godności stanu adwokackiego. Napływ do adwokatury ze strony osób, posiadających pełne kwalifikacje ustawowe, jest tak wielki, a położenie gospodarcze tego stanu tak opłakane, że wykluczone jest dalsze tolerowanie napływu osób, które formalne uprawnienia nabyły w sposób nielegalny.

Temi rozważaniami się kierując, Wydział Izby powziął zasadniczą uchwałę z dnia 10 października 1931, mocą której każde potwierdzenie wstąpienia aplikanta na praktykę, każde zgłoszenie wystąpienia z praktyki i każde świadectwo odbytej praktyki muszą zawierać oświadczenie patrona z powołaniem się na złożoną przysięgę adwokacką, że praktyka była rzeczywista i nieprzerwana.

Skutki tej uchwały już są widoczne. Należy więc przypuszczać, że ta akcja Wydziału Izby, który broni tylko najżywoźniejszych interesów adwokatury, znajdzie wśród Członków Izby pełne zrozumienie i poparcie.

Natomiast sprawa nadzoru nad wykształceniem aplikantów adwokackich nie została dotychczas załatwiona. Stanął temu na przeszkodzie nawał pracy, ponadto zaś nierozstrzygnięta dotychczas kwestja dalszego istnienia tu Izby, która o tyle zaważyła na szali, że chodzi o stworzenie racjonalnej organizacji, ewentualnie zaś cała praca poszłaby na marne. Ażeby jednak tej sprawy zupełnie nie zaniedbać, Wydział Izby zwrócił się do Związku kandydatów adwokackich w Przemyślu o wezwanie swych członków, aby pilnie uczęszczali na wykłady Towarzystwa Prawniczego.

Sprawy gospodarcze.

Położenie gospodarcze palestry małopolskiej można określić tylko jako rozpaczliwe. Z jednej strony przepelnienie w zawodzie, potęgujące się z dniem każdym, z drugiej strony kryzys światowy składają się na to, że pauperyzacja tego stanu czyni zastraszające postępy. Z dumą należy jednak stwierdzić, że wśród tej ciężkiej, często beznadziejnej walki o byt, palestra nie załamała się i wykazała hart i odporność. To należało podkreślić ze względu na pewne enuncjacje ze strony najmniej do tego powołanej.

Wydział Izby zdawał sobie oczywiście sprawę z potrzeby akcji gospodarczej, nie oddawał się jednak żadnym złudzeniom co do tego, że może tu chodzić tylko o paliatywy. Wśród kryzysu o skali światowej nie podobna sobie wyobrazić, ażeby jeden stan i to stan wolny mógł stanowić wyjątek. Adwokatura jest częścią składową społeczeństwa i jej powodzenie jest organicznie związane z powodzeniem całego społeczeństwa.

Na przeszkodzie jednak jakiegokolwiek akcji stanął znowu nieustalony dotąd byt Izby. Wedle projektu rządowego nowa ustawa adwokacka miała wejść w życie już z dniem 1-go kwietnia 1932 r.. obecnie zaś nie jest wykluczone wprowadzenie tej ustawy w życie w formie dekretu, tak, że Izba codziennie może się znaleźć w przededniu rozwiązania. — W tych warunkach nie podobna stworzyć coś racjonalnego, a nie podobna tem bardziej, że nie wiadomo także, jakie formy przybierze przyszła organizacja adwokatury.

Położenie gospodarcze odbiło się naturalnie także na finansach Izby. Zaległości we wkładkach były zawsze znaczne, w ostatnim jednak czasie przybrały takie rozmiary, że dochody administracyjne wykazały w r. 1931 deficyt, który został pokryty z pozostałości kasowych z lat ubiegłych. Wydział Izby zdaje sobie w zupełności sprawę z tego, że na taki wzrost zaległości wpłynęło ciężkie położenie Kolegów, musi jednak z naciskiem podkreślić, że obecny stan na dalszą metę utrzymać się nie da. Izba Adwokacka ma poruczone sobie zadania, które w interesie publicznym i w interesie stanowym spełnić musi, spełnić zaś ich nie może, jeżeli nie ma na ten cel środków. Dlatego Wydział musiał aż w nazbyt licznych wypadkach uciekać się do

kroków egzekucyjnych, które ani stanowi adwokackiemu ani dotyczącym Kolegom zaszczytu nie przynoszą.

Należy także przypomnieć, że zaleganie z wkładkami przez czas ponad sześć miesięcy powoduje utratę praw z funduszu pośmiertnego.

Dlatego Wydział Izby apeluje w tem miejscu do Kolegów, ażeby w zrozumieniu tej konieczności pilnie uiszczali wkładki.

Uwagi końcowe.

Z pośród spraw o charakterze ogólnym należy jeszcze podnieść sprawę oplakanych stosunków w Sądzie grodzkim w Przemyślu, spowodowanych brakiem sił. Sprawa ta była już poprzednio przedmiotem licznych interwencji, które jednak nie odniosły żadnego skutku. Wobec tego Wydział Izby zaraz po objęciu urzędowania wygotował memoriał ze szczegółowym przedstawieniem wszystkich niedomagań i wysłał osobną delegację do p. Prezesa Sądu apelacyjnego we Lwowie, któremu delegacja ten memoriał przedłożyła, uzupełniając go nadto ustnymi uwagami. — Odpisy memoriału doręczono p. Prezesowi Sądu okręgowemu i p. Naczelnikowi Sądu grodzkiego w Przemyślu. — Niestety interwencja pozostała bez skutku, stosunki od tego czasu uległy dalszemu pogorszeniu, a wobec dzisiejszych restrykcji budżetowych trudno na razie nawet myśleć o poprawie.

Wydział Izby przedstawił sprawę przydziału kuratel p. Prezesowi Sądu okręgowego w Przemyślu, który wydał też odpowiednie zarządzenia. — W sprawie ustanawiania adwokatów zarządcami ugodowymi wniesiono odpowiednie podanie.

Izba nasza liczy obecnie 221 adwokatów i 109 kandydatów adwokackich.

W r. 1931 Wydział Izby odbył 29 posiedzeń. — Wpływ wynosił 2023 liczb, mimo to nie ma żadnych zaległości.

Z powodu upływu okresu urzędowania ustępują:

Członkowie Rady Dyscyplinarnej:

Dr. Redlich Wilhelm

Dr. Schwarz Michał

Dr. Schorr Samuel
(Jarosław)

Dr. Schutzman Efroim

Dr. Wiesel Maurycy

Zastępcy członków Rady Dyscyplinarnej:

Dr. Reif Herman

Dr. Schneebaum Abraham

Członek Wydziału:

Dr. Bethauer

Prezes Izby:

Dr. Probst

Sprawozdanie z czynności Rady dyscyplin. za r. 1931.

W roku sprawozdawczym wpłynęło do Rady dyscyplinarnej 80 spraw. Z tych załatwiono spraw 55. — Ze spraw załatwionych orzeczono w 24 wypadkach, że nie ma podstawy do dochodzeń. — W 21 sprawach wydano uchwały przekazujące, zaś 7 spraw przekazał Sąd Najwyższy w Warszawie do załatwienia Radzie dyscyplinarnej Izby Adwokatów w Krakowie.

W dwóch sprawach uchwalono zaniechać postępowania dla braku sprawcy, zaś w jednym wypadku umorzono dochodzenie dla braku kompetencji.

Na podstawie uchwał przekazujących przeprowadzono rozprawy w 15 sprawach, przyczem w 9 sprawach wydano orzeczenie uwalniające, zaś w 6 sprawach zasądzające, a to w 4 wypadkach na pisemną naganą, w dwóch wypadkach na grzywnę.

Wskutek odwołania Prokuratora Izby Sąd Najwyższy zmienił w jednym wypadku orzeczenie uwalniające i orzekł pisemną naganą.

W pozostałych 25 sprawach nie można było powziąć uchwał z powodu przeszkód od Rady niezależnych.

Z roku 1928 pozostała 1 sprawa, z roku 1929 pozostało 5 spraw, z r. 1930 pozostało 8 spraw niezadowolonych.

Załatwienie tych spraw nie mogło nastąpić dla braku aktów sądowych.

Dr. Józef Scheinbach

Prezes Rady.

Sprawozdanie kasowe.

za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1931 r.

A) *Fundusz administracyjny:*

1. a) Saldo dnia 31. grudnia 1930 r.	5.549.17 Zł.
b) Przychód od 1/I 1931 do 31/XII 1931	9.221.60 „
Suma	14.770.77 Zł.
2. Rozchód od 1/I 1931 do 31/XII 1931	9.986.43 Zł.
Saldo dnia 31/XII 1931	4.784.34 Zł.

B) *Fundusz pośmiertny im. ś. p. Dr. Leonarda Tarnawskiego (także zapomogowy dla wdów i sierót po adwokatach):*

1. a) Saldo dnia 31/XII 1930 r.	41.833.70 Zł.
b) Przychód od 1/I 1931 do 31/XII 1931	17.703.68 „
Suma	59.537.38 Zł.
2. Rozchód od 1/I 1931 do 31/XII 1931	11.467.72 Zł.
Saldo 31/XII 1931	48.069.66 Zł.

C) *Fundusz specjalny wdów i sierót po adwokatach (grzywny dyscyplinarne, datki, koszta egzekucyjne itd.):*

1. a) Saldo dnia 31. grudnia 1930 r.	17.896.71 Zł.
c) Przychód od 1/I 1931 do 31/XII 1931	3.896.75 „
Suma	21.793.46 Zł.

Stan kasy dnia 31. grudnia 1931 r.:

Fundusz A)	4.784.34 Zł.
B)	48.069.66 „
C)	21.793.46 „
Razem	74.647.46 Zł.

Fundusze powyższe lokowane są w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Przemyśla.

Skarbnik Izby:

Dr. Adolf Ameisen m. p.

Za zgodność stanu kasy z księgami kasowymi i dokumentami

Komisja kontrolująca:

Dr. Józef Axer m. p. Dr. Jakób Glanz m. p. Dr. Józef Palch m. p.

Budżet na rok 1932.

A) Rozchód:

1. Płace funkcjonariuszy Wydziału i Rady dyscyplinarnej	4.680.— Zł.
2. Czynnz najmu za lokal Izby 1800.— Zł., podatek od lokali 144.— Zł. i opłata telefonu 378.— Zł. — razem	2.322.— „
3. Opał, światło i usługa	400.— „
4. Opłata Kasy Chorych i ubezpieczenie	300.— „
5. Dziennik ustaw i fachowe pisma	200.— „
6. Wydatki kancelaryjne Wydziału Izby (przybory do pisania, druki, portorja itd.)	1.000.— „
7. Wydatki kancelaryjne Rady dyscyplinarnej (należytości świadków i diety zamiejscowych członków Rady, oraz portorja pocztowe)	700.— „
8. Nieprzewidziane wydatki Izby	2.000.— „
9. Fundusz pośmiertny i zapomogowy dla wdów i sierót po adwokatach	20.000.— „
Razem	31.602.— Zł.

B) Przychód:

1. Wkładki członków Izby:	
a) Na fundusz pośmiertny i zapomogowy dla wdów i sierót po adwokatach po 6.— Zł. miesięcznie	15.840.— Zł.
b) Na fundusz administracyjny po 3.— Zł. miesięcznie	7.920.— „
2. Wpisowe na listę adwokatów, opłaty od podań o zatwierdzenie świadectw, od podań osób prywatnych, oraz koszty postępowania dyscyplinarnego	7.842.— „
Razem	31.602.— Zł.

Dr. Ameisen.

